

Nr 460.

Av herr **Hilding**, om *höjning av maximiantalet ledamöter i vägstyrelse.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 21 till denna riksdag med förslag till lag om allmänna vägar m. m. finnes en bestämmelse i § 31 av lagen om vägdistrikt, att antalet ledamöter av vägstyrelse ej må vara under tre och ej över fem. Departementschefen stöder sig härvid på de sakkunniga, som ansett att en minskning av nuvarande antal ledamöter vore önskvärd såväl ur kostnadssynpunkt, som även ur den synpunkten, att en styrelse med mindre antal ledamöter är lätthanterligare och kan åstadkomma lika goda resultat. Men ett viktigt förhållande är dock, att möjlighet beredes i tillräcklig utsträckning för inom ett distrikt befintliga lokala intressen att bli representerade. Hittills har i regeln varje kommun haft sin ledamot, ett förhållande som i vägdistrikt med många småkommuner ej kan behöva fortsätta, men i de större vägdistrikten med medelstora kommuner och mera vidlyftiga vägförhållanden är ett maximiantal av fem ledamöter för litet. Då nu distrikten enligt förslaget skola bli större är det även av denna anledning enligt min mening ej klokt att så beskära antalet vägstyrelseledamöter, som förslaget avser. Den synpunkten delas även av tre länsstyrelser, vägstyrelsernas förbund, samt ett stort antal vägstyrelser och vägstämmor. Dessa hava i allmänhet föreslagit ett högsta antal av sju och jag anser att detta är det lägsta maximiantal, som bör komma ifråga.

Jag vill därför med anledning härav föreslå,

att riksdagen ville höja det i § 31 angivna maximiantalet ledamöter i vägstyrelsen från fem till sju.

Stockholm den 23 januari 1934.

And. Hilding.